

Ο Μενεσθέας συνέχισε να βασιλεύει στην Αθήνα χωρίς να αποκτά απογόνους. Εσπευσε στην Σπάρτη να ζητήσει το χέρι της ωραίας Ελένης, όταν μαζεύτηκαν εκεί μνηστήρες από όλη την χώρα. Η εκεί παρουσία του τον έδεσε με τον όρκο που οδήγησε τους Αχαιούς στην Τροία. Βρέθηκαν εκεί και τα παιδιά του Θησέα, ο Ακάμας και ο Δημοφώντας. Και οι τρεις τους ήταν στην ομάδα εκείνων που κρύφτηκαν στην κοιλιά του Δούρειου Ίππου, όταν πάρθηκε η Τροία. Για τον Μενεσθέα, λέγεται ότι σκοτώθηκε στην τελική μάχη, αν και υπάρχει εκδοχή ότι επέζησε. Τα δυο αδέλφια ανδραγάθησαν. Κι έφτασαν ως τα δωμάτια της ωραίας Ελένης. Συνάντησαν την γιαγιά τους, την Αίθρα, που εξακολουθούσε να είναι όμηρος στην ακολουθία της Ελένης, και την πήραν πίσω στην Αθήνα.

Είτε ο ίδιος ο Μενεσθέας τους όρισε διαδόχους του είτε πήραν τον θρόνο μετά τον θάνατό του. Βασίλευσαν και οι δύο είτε μόνο ο Δημοφώντας που ευνοήθηκε σε σχετική κλήρωση. Στα χρόνια του ήταν που έφτασε στην Αθήνα ο Ορέστης, κυνηγημένος από τις Ερινύες, επειδή είχε σκοτώσει την μητέρα του, Κλυταιμνήστρα.

Όταν πέθανε ο Δημοφώντας, βασιλιάς έγινε ο γιος του, Οξύντης. Τον διαδέχτηκε ο γιος του Αφείδας κι αυτόν ο γιος του, Θυμοίτης, αν και υπάρχει η εκδοχή ότι ο Θυμοίτης ήταν γιος του Οξύντη. Έτσι κι αλλιώς, ο Θυμοίτης ήταν ο τελευταίος βασιλιάς απόγονος του Θησέα, καθώς ο θρόνος πέρασε στους απογόνους του Νηλέα. Ως τότε, είχαν συμβεί πολλά.

Νηλέας και Περικλύμενος

Ο εγγονός του Αιόλου, γιος του Περιήρη κι αδελφός του Λεύκιππου, ο Αφαρέας, παντρεύτηκε την Αρήνη και ίδρυσε πόλη με το όνομά της, πρωτεύουσα της επικράτειας που απλωνόταν στη Δυτική Μεσσηνία. Πρόσφυγας στην Αρήνη έφτασε ο, διωγμένος από τον αδελφό του Πελία, Νηλέας, απόγονος και αυτός του Αιόλου. Ο Αφαρέας του παραχώρησε

την περιοχή όπου έκτισε την Πύλο και στην οποία ήδη πρέπει να κατοικούσε ο ετεροθαλής αδελφός του, Αμυθάνας.

Ο Νηλέας παντρεύτηκε την Χλωρίδα, τη μοναδική από τα δώδεκα παιδιά της Νιόβης που διασώθηκε από τα βέλη του Απόλλωνα και της Αρτεμης.

Απέκτησαν δώδεκα γιους και μια κόρη, την Πηρώ που έμελλε να παντρευτεί τον Βιάντα, αδελφό του Μελάμποδα. Ανάμεσα στους γιους ήταν κι ο Νέστορας με τον Περικλύμενο, στην πραγματικότητα παιδί του Ποσειδώνα, ένα παλικάρι αντρειωμένο που είχε την ικανότητα να αλλάζει μορφή, όποτε ήθελε.

Κάποια στιγμή, στην Πύλο έφτασε ο Ηρακλής, αναζητώντας κάποιον να τον εξαγνίσει από ένα φόνο που έκανε σε στιγμή τρέλας. Ο Νηλέας όμως ήταν φίλος με τον πατέρα του νεκρού κι αρνήθηκε να κάνει τις τελετές του καθαρμού. Μαζί του συμφώνησαν και οι έντεκα από τους δώδεκα γιους. Μόνο ο Νέστορας επέμενε να κάνουν το χατίρι του ημίθεου αλλά δεν εισακούστηκε. Δεν χρειάζονταν περισσότερα για να ανοίξει πόλεμο με τους Πύλιους ο Ηρακλής. Βρήκε τον βασιλιά των Αμυκλών Λακωνίας πρόθυμο να τον εξαγνίσει, μάζεψε στρατό και κίνησε να πάρει την Πύλο.

Ο Περικλύμενος βγήκε μπροστά, επικεφαλής του στρατού των Πυλίων. Έκανε μεγάλη ζημιά στους εισβολείς, σε σημείο που ο Ηρακλής αναρωτιόταν, αν στ' αλήθεια μπορούσε να πάρει την πόλη. Κάποια στιγμή, ο Περικλύμενος μεταμορφώθηκε σε μέλισσα και πήγε και κάθισε στο άρμα του Ηρακλή περιμένοντας την κατάλληλη στιγμή να τον σκοτώσει. Όμως, η Αθηνά που τον προστάτευε, του φανέρωσε ποιος κρυβόταν πίσω από τη μορφή της μέλισσας κι ο Ηρακλής τον σημάδεψε και τον σκότωσε με ένα βέλος του!

Χωρίς τον Περικλύμενο, οι Πύλιοι υπέκυψαν. Στη σύντομη μάχη, σκοτώθηκαν και άλλοι δέκα από τους γιους του Νηλέα. Γλίτωσε μόνο ο Νέστορας που έτυχε να λείπει όσο διαρκούσαν οι μάχες. Κατά μια εκδοχή, ο Ηρακλής τον εγκατέστησε βασιλιά στον θρόνο του πατέρα του, επειδή μόνο αυτός είχε πάρει το μέρος του, όταν έφτασε εκεί ζητώντας τον εξαγνισμό. Κατά μια άλλη εκδοχή, ο Νέστορας ήταν ακόμα παιδί για να αναλάβει τέτοια καθήκοντα.

Όπως και να έχει το πράγμα, η Πύλος υπέφερε και μετά την ήττα από τον Ηρακλή. Όχι από

τον ημίθεο αλλά από τους γείτονες. Ο Ξολοθρεμός των μαχητών έκανε τους τριγύρω λαούς να μπαίνουν ακώλυτα στην περιοχή και να κλέβουν ζώα. Οι εισβολείς κυρίως προέρχονταν από την Ηλεία. Κι ο βασιλιάς τους, Αυγείας, έφτασε σε σημείο να κατακρατήσει τα άλογα του Νηλέα που είχαν νικήσει στο αγώνισμα της αρματοδρομίας στους Ολυμπιακούς αγώνες. Αυτό ο Νηλέας δεν μπορούσε να το καταπιεί. Μάζεψε όσους Πύλιους είχαν απομείνει και εισέβαλε στην Ηλεία. Ο αιφνιδιασμός πέτυχε και οι Πύλιοι επέστρεψαν στην περιοχή τους μαζί με πάρα πολλά κοπάδια με ζωντανά των Ηλείων. Ο Νηλέας κράτησε το μερίδιό του και μοίρασε τα υπόλοιπα ανάλογα με τις ζημιές που καθένας από τους άνδρες του είχε υποστεί στις επιδρομές των Ηλείων.

Πλην όμως, οι Ηλείοι φάνηκαν απειλητικοί στα σύνορά τους. Οι Πύλιοι ετοιμάστηκαν να αμυνθούν με τον Νηλέα να κρύβει το άρμα του Νέστορα, μοναδικού γιου που του είχε απομείνει, ώστε να μην πάει στη μάχη κι έτσι να μην κινδυνεύσει. Ο Νέστορας πήγε πεζός. Στη μάχη, σκότωσε τον γαμπρό του Αυγεία, πήρε το άρμα του και χύθηκε εναντίον των Ηλείων που, μπροστά στην ορμή του, το έβαλαν στα πόδια. Η παράδοση αναφέρει ο Νέστορας σκότωσε εκατό Ηλείους με τα ίδια του τα χέρια. Και ότι η καταδίωξη σταμάτησε μόνον όταν η θεά Αθηνά παρουσιάστηκε μπροστά στους Πύλιους και τους διέταξε να γυρίσουν πίσω.

Υπήρχαν και περίοδοι ειρήνης ανάμεσα στους Πυλίους και τους Ηλείους. Μια από αυτές ήταν όταν πέθανε ο Αμαρυγκέας, βασιλιάς των Ηλείων. Στους αγώνες προς τιμή του, ο Νέστορας μετείχε σε πέντε αγωνίσματα. Νίκησε στα τέσσερα (δρόμος, κονταρομαχία, πάλη, πυγμαχία) κι έχασε σε ένα (αρματοδρομίες).

(τελευταία επεξεργασία, 2 Μαΐου 2021)